

værd at prøve, hvor langt vi kan komme med det forslag, der ligger her, som er et forsøg på at åbne op uden at ødelægge den gode orden, vi har i dag.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Tingene hænger ikke sammen i det, ministeren siger.

Der bliver sagt, der kun er ganske få privatpraktiserende, men man er alligevel ikke interesseret i at åbne alt for meget op for den mulighed, for så kunne det jo resultere i, at de, der i dag går på de offentlige klinikker, ville søge over til de private.

Ordningsen må vi endelig ikke ødelægges, siger ministeren, fordi det er verdens bedste. Ja, det er i hvert fald verdens længste ventelister.

Det, jeg endnu ikke har fået svar på, er, hvorfor jeg som borger i dette land kan få alle mulige former for hjælpemidler og selv vælge, om jeg vil have dem hos den offentlige leverandør, eller om jeg vil have dem hos forskellige private leverandører – bare ikke, når vi taler om høreapparater; det er lige præcis det eneste sted, hvor jeg som borger ikke selv kan få lov til at vælge, hvilket hjælpemiddel jeg vil have, og hvem jeg vil have til at levere det. Det har vi ikke fået svar på endnu.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Der er da mange hjælpemidler, hvor der ikke er den mulighed for frit valg. Det var jo lige præcis til et begrænset udbud af kropsnære, personlige hjælpemidler, at vi fik den bestemmelse om et frit valg, mens der er en lang række andre hjælpemidler, hvor der ikke af forskellige grunde er den mulighed i dag, bl.a. af hensyn til brugerne og af økonomiske hensyn, men det er jo ikke rigtigt, at der er den der fuldstændig frie valgmulighed for alle hjælpemidler.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette

forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 113:

Forslag til folketingsbeslutning om borgernes rettigheder.

Af Holger K. Nielsen (SF) m.fl.
(Fremsat 3/4 97).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Karen Jespersen):

Det forslag, vi her skal behandle, er et forslag, der går på tværs af mange forskellige ministerier, men hvor der er det samlede i det, at det er et forsøg på at give borgerne nogle mere klare rettigheder, både når det gælder sagsbehandling, og når det gælder indholdet i de enkelte ydelser.

Det kan ikke komme bag på mange, når jeg siger, at regeringen har stor sympati for mange af de tanker, der ligger i forslaget. Og det siger jeg, fordi mange af de konkrete forslag næsten direkte går igen i nogle af de lovforslag fra regeringen, som Folketinget netop nu behandler. Jeg tænker især på forslaget om retssikkerhed og administration.

Men vi kan ikke støtte forslaget, som det ligger her, fordi der på nogle punkter er nogle u hensigtsmæssige, firkantede krav til indholdet af de ydelser, folk kan få. Og der er også nogle ønsker, som det ville være meget svært at opfylde, når de skulle udmøntes i konkrete forslag. Det er jo ikke altid tilfældigt, at sådan et forslag bliver stillet som beslutningsforslag, for det kan nemlig tit være svært at udmønte det i en enkelt lovtekst.

Jeg synes selvfølgelig, det er utroligt glædeligt, at man på så mange punkter kan konstatere enighed mellem det, forslagsstillerne ønsker sig, og det, der ligger i bl.a. forslag til lov om retssikkerhed og social administration. Her tænker jeg på klare krav til sagsbehandlingen, krav om, at kommunerne skal give borgerne besked om, hvor lang ventetid der er på forskellige ydelser og sagsbehandlinger, hvor man skal give bor-